

Skarga wniesiona w dniu 16 grudnia 2010 r. — Vivendi przeciwko Komisji

(Sprawa T-568/10)

(2011/C 72/32)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Vivendi (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci O. Fréget, J.Y. Ollier i M. Struys)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności niniejszej skargi;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 1 października 2010 r., w której Komisja oddaliła skargę złożoną przez Vivendi w dniu 2 marca 2009 r. (zarejestrowaną pod numerem 2009/4267), dotyczącą naruszenia przez Republikę Francuską dyrektywy 2002/77/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie konkurencji na rynkach sieci i usług łączności elektronicznej, a w konsekwencji art. 106 ust. 1 TFUE poprzez przyznanie korzyści regulacyjnej wynikającej z odmowy ARCEP (francuskiego organu regulacji komunikacji i poczty) wykorzystania jego uprawnień w celu zobowiązania operatora zasiedziącego do zwrotu operatorom żądającym dostępu do pętli lokalnej zapłaconych kwot przekraczających rzeczywiste koszty świadczenia podlegającego orientacji kosztowej;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania przed Sądem poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojej skargi skarżącą podnosi cztery zarzuty dotyczące istoty sprawy.

- 1) Zarzut pierwszy oparty na naruszeniu prawa dotyczącym definicji „prawa specjalnego” w rozumieniu dyrektywy 2002/77/CE⁽¹⁾.
- 2) Zarzut drugi oparty na naruszeniu przez Komisję obowiązku nadzoru spoczywającego na niej na mocy art. 106 ust. 3 TFUE.
- 3) Zarzut trzeci oparty na naruszeniu prawa poprzez to, iż Komisja niesłusznie uznała, że obowiązek kosztowej orientacji pewnych cen nie wynika z dyrektywy Unii Europejskiej, lecz wchodzi w zakres odpowiedzialności regulatora krajowego.

- 4) Zarzut czwarty oparty na naruszeniu prawa poprzez to, iż Komisja niesłusznie uznała, że prawa operatorów prywatnych nie zostały naruszone, ponieważ mogą oni zwrócić się do krajowych sądów gospodarczych w celu uzyskania zwrotu przez France Télécom nadmiarowo zapłaconych kwot, podczas gdy złożoności takiej sprawy uczyniłaby niemożliwym pełne uzyskanie prawa do zwrotu przed tymi sądami.

⁽¹⁾ Dyrektywa Komisji 2002/77/WE z dnia 16 września 2002 r. w sprawie konkurencji na rynkach sieci i usług łączności elektronicznej (Dz.U. L 249, s. 21).

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2010 r. — Komisja przeciwko Commune de Millau

(Sprawa T-572/10)

(2011/C 72/33)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Petrova, pełnomocnik, i E. Bouttier, adwokat)

Strona pozwana: Commune de Millau (Millau, Francja)

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- orzeczenie, że Commune de Millau ponosi odpowiedzialność solidarną za zobowiązania i długi Société d'économie mixte d'équipement de l'Aveyron (SEMEA) wobec Komisji Europejskiej;
- obciążenie Commune de Millau solidarnie z SEMEA odpowiedzialnością za zapłatę na rzecz strony skarżącej kwoty głównej 41 012 EUR wraz z odsetkami od dnia 10 marca 1992 r. lub — ewentualnie — od dnia 27 kwietnia 1993 r.;
- zasądzenie kapitalizacji odsetek;
- obciążenie Commune de Millau solidarnie z SEMEA kwotą 5 000 EUR tytułem sankcji za umyślne utrudnianie postępowania przez SEMEA;
- obciążenie Commune de Millau kosztami postępowania solidarnie z SEMEA kosztami postępowania w niniejszej sprawie;
- połączenie niniejszej sprawy ze sprawą T-168/10 Komisja przeciwko SEMEA.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty podnoszone przez skarżącą są identyczne z tymi, które podniesione zostały w sprawie T-168/10 Komisja przeciwko SEMEA ⁽¹⁾, przy czym Komisja podnosi dodatkowo, że Commune de Millau ponosi odpowiedzialność solidarną za zapłatę długu SEMEA, ponieważ Commune de Millau przejęła aktywa i pasywa SEMEA, w tym umowę zawartą między SEMEA a Komisją, która to umowa jest źródłem sporu.

⁽¹⁾ Dz.U. 2010, C 161, s. 48.

Skarga wniesiona w dniu 29 grudnia 2010 r. — Just Music Fernsehbetrieb przeciwko OHIM — France Télécom (Jukebox)

(Sprawa T-589/10)

(2011/C 72/34)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Just Music Fernsehbetrieb GmbH (Landshut, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat T. Kaus)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: France Télécom SA (Paryż, Francja)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 14 października 2010 r. w sprawie R 1408/2009-1;
- nakazanie OHIM uchylenia dotyczącej sprzeciwu decyzji z dnia 30 września 2010 r. w sprawie B 1304494 i uwzględnienia zgłoszenia nr 6163778 w całości;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania;
- obciążenie France Télécom kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą przed Izbą Odwoławczą i Wydziałem Sprzeciwów; i
- ewentualnie zawieszenie postępowania do czasu wydania ostatecznej decyzji w przedmiocie wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku towarowego złożonego przez

skarżącą w dniu 21 grudnia 2010 r. do OHIM w odniesieniu do wcześniejszego wspólnotowego znaku towarowego nr 3693108.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „Jukebox” dla usług z klas 38 i 41 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego 6163778

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: France Télécom

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: graficzny wspólnotowy znak towarowy nr 3693108 „JUKE BOX” dla towarów i usług z klas 9, 16, 35, 38, 41 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: zdaniem skarżącej zaskarżona decyzja narusza: i) art. 15 i 42 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 ze względu na nieprzedstawienie dowodu rzeczywistego używania znaku towarowego, na który powołano się w sprzeciwie — wspólnotowego znaku towarowego nr 3693108 „JUKE BOX”; ii) art. 8 ust. 1 lit. b), art. 9 i art. 65 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 ze względu na dokonanie przez Izbę Odwoławczą błędnej oceny podobieństwa spornego znaku towarowego; i iii) art. 78 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 ze względu na nieskorzystanie przez Izbę Odwoławczą z uprawnień kontrolnych i nieskorzystanie z pełnego zakresu swoich kompetencji.

Skarga wniesiona w dniu 27 grudnia 2010 r. — Thesing i Bloomberg Finance przeciwko EBC

(Sprawa T-590/10)

(2011/C 72/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Gabi Thesing i Bloomberg Finance LP (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: M.H. Stephens i R.C. Lands, solicitors)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Banku Centralnego doręczonych pismami z dnia 17 września 2010 r. i z dnia 21 października 2010 r. odmawiającej dostępu do dokumentów, o które zwrócili się skarżący;